

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **JUDr. K. T.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované ze dne 25. 2. 2022, sp. zn. K 42/2019, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelů: **a) Ing. J. T.**, a **b) Yellow Dragon Enterprise LLC**, se sídlem 1095 Sugar View Drive, Suite 500, Sheridan, Wyoming, Spojené státy americké, oba zastoupeni JUDr. Milanem Zábržem, advokátem se sídlem Veverí 486/57, Brno, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2022, č. j. 3 Ad 6/2022-192,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Stěžovatelé a) a b) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni a žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě a současně určil, že stěžovatelé nejsou osobami zúčastněnými na řízení. Žalobkyně se bránila proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované. Ten potvrdil rozhodnutí kárného senátu kárné komise žalované, který rozhodl o vyškrtnutí žalobkyně ze seznamu advokátů. Důvodem rozhodnutí bylo to, že žalobkyně neoprávněně

disponovala s prostředky klientů, jež měla v advokátní úschově. Mezi tyto klienty patřili také stěžovatelé.

[2] Stěžovatelé se domáhali určení, že jakožto bývalým klientům žalobkyně jim má být v řízení před městským soudem přiznáno postavení osob zúčastněných na řízení. Žalobkyně městskému soudu sdělila, že stěžovatelé jsou jejími klienty a že výkonem napadeného rozhodnutí bylo porušeno jejich právo na důvěrný vztah mezi advokátem a klientem a důvěra v mlčenlivost advokáta ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalovaná podle žalobkyně lže, jestliže tvrdí, že J. T. jakožto zástupce právnické osoby G&C Pacific Nieu Ltd. nepodepsal souhlas s dispozicí s prostředky v advokátní úschově, neboť ze spisu plyne opak.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[3] Usnesení městského soudu napadli stěžovatelé kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V ní uvedli, že městský soud pochybil, jestliže jim nepřiznal postavení osob zúčastněných na řízení. Značná část kasační stížnosti obsahuje citace z odborné literatury s vyznačenými odkazy na judikaturu. Závěrem kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že smyšlené tvrzení žalované o absenci souhlasu J. T. s dispozicí s uschovanými prostředky zasahuje do právní sféry stěžovatelů tak hrubě, že je tím naplněna hypotéza § 34 odst. 1 s. ř. s. a je tak naplněna podmínka přímého dotčení na právech stěžovatelů. Městský soud měl proto přiznat stěžovatelům postavení osob zúčastněných na řízení. Stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že veřejný pořádek v občanském právu je souhrnem psaných i nepsaných pravidel, na jejichž dodržování je podle panujícího přesvědčení v daném prostředí nutno bezvýhradně trvat za účelem zachování stěžejních základů právního řádu v demokratické společnosti. Závěry žalované jsou pak zásadním porušením veřejného pořádku. To ostatně žalobkyně namítala v podání ze dne 1. 7. 2022. Městský soud se měl s jejími námitkami vypořádat. Žalobkyně se tak s návrhem stěžovatelů ztotožnila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil splnění zákonných podmínek řízení o kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas a osobami oprávněnými a směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná (k tomu srov. rozsudek kasačního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 7 As 43/2005-53). Poté přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že **není** důvodná.

[6] Nejvyšší správní soud úvodem upozorňuje, že v řízení o kasační stížnosti přezkoumává rozhodnutí a postup krajských soudů, stěžovatelé jsou proto v kasační stížnosti povinni uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí městského soudu (srov. rozsudky ze dne 15. 2. 2017,

pokračování

č. j. 1 Azs 249/2016-38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, bod 140). Námitky stěžovatelů jsou však velmi obecné a prakticky nesměřují proti napadenému usnesení městského soudu. Kasační stížnost je s výjimkou úvodu a závěru souborem citací z odborné literatury. Ta má podpořit názor stěžovatelů, že jim měl městský soud přiznat postavení osob zúčastněných na řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační argumentace je navzdory své obecnosti vymezena srozumitelně a jednoznačně, a proto je stížnost projednatelná (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[7] Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat (§ 34 odst. 1 s. ř. s.).

[8] V nynější věci je sporné, zda mělo být stěžovatelům přiznáno postavení osob zúčastněných na řízení. Nejvyšší správní soud má však za to, že městský soud vyhodnotil tuto otázku řádně. S ohledem na to, že J. T. je manželem žalobkyně a jednatelem některých bývalých klientů žalobkyně, je možné, že může mít na výsledku řízení zájem. Ten však sám o sobě nestačí. Soudní řád správní požaduje přímé dotčení, a to na veřejných subjektivních právech a povinnostech (viz rozsudek ze dne 14. 7. 2009, č. j. 2 As 44/2009-44). V nynější věci však stěžovatelé mohou být dotčeni nanejvýš nepřímo, a to na soukromém, a nikoliv veřejném subjektivním právu. V tomto případě nelze hovořit o zásahu do soukromého a rodinného života, jak tvrdí stěžovatel. Stejně tak nelze uvažovat o dotčení na právu na právní pomoc (čl. 37 odst. 2 Listiny). Advokacie patří mezi tzv. svobodná povolání, avšak navzdory tomu jde o výrazně regulované povolání s profesní autonomií, vnitřní regulací a kontrolou. Bylo by tak absurdní uvažovat o tom, že stěžovatelé jsou přímo dotčeni činností profesní komory, která kontroluje dodržování podmínek řádného výkonu té či oné profese. Stěžovatelům nic nebrání, aby se obrátili na jiného advokáta a využili jeho služby. Z rozhodnutí profesního orgánu, který zákonem předepsaným způsobem odejme povolení k výkonu povolání určité osobě, však přímé dotčení na veřejných subjektivních právech jiných osob (zde klientů advokáta) dovodit nelze.

[9] Pokud jde o namítaný postup žalované v rozporu se spisem, jde o skutečnost, jejíž posouzení je v nynější fázi řízení předčasné. Městský soud se jím bude zabývat při věcném posouzení. Nyní však nezbývá než zopakovat, že v nynější věci není dána podmínka přímého dotčení stěžovatelů na veřejných subjektivních právech, a usnesení městského soudu proto ob stojí.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a s ohledem na to ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelé v řízení úspěch

neměli, a proto jim nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně učinila vyjádření ke kasační stížnosti, nicméně nebyla v řízení zastoupena, tedy jí žádné náklady nevznikly. Nejvyšší správní soud jí proto náhradu nákladů nepřiznal. Žalované, která byla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, pak soud náhradu nákladů řízení taktéž nepřiznal, neboť v řízení před Nejvyšším správním soudem neučinila žádný úkon.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2022

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu